

Pau, Art, Poesia

Encara tinc recent la cloenda del Fòrum Català per a la Pau, el dia 28 de febrer a Barcelona. Ens hi vam aplegar tres centes persones procedents de diferents punts del Principat i representants d'entitats, associacions i institucions. La jornada va ser llarga i molt participativa: tallers i taules rodones amb espais de socialització durant els quals retrobàvem persones que han estat sempre a primera línia en aquesta tasca i joves que s'hi ha incorporat en els darrers temps i que fan mantenir viva l'esperança que encara "tot és possible". Un dels tallers en el qual vam participar va ser el de teatre participatiu conduït pels gironins de La Nave Va. Es tractava d'evidenciar el paper de l'art com a element que interpel·la i propicia la reflexió. Hi vam aportar el nostre granet de sorra a la part del material a oferir als participants: imatges d'escultures relacionades amb la pau i la maternitat – Contra l'invasor de Miquel Blay, Maternitat de F. Torres Monsó, Maternitat esperant d'Àngel Rigall, 50 anys del Diari d'Anne Frank de Xavier Roqueta, Catalunya casa nostra de Manel Palahí, i Girona, Terra de Pau i Treva de Pia Crozet. Material per "construir un artefacte", com ens van dir els actors, després d'haver vist la seva actuació i d'haver participat vivament en la interpel·lació als personatges que van representar. És a dir un exercici de posar-se a la pell de l'altre per intentar comprendre'l i/o ajudar-lo a sortir d'una situació difícil. Un exercici en què l'art – i també la poesia – poden ajudar-nos a enfocar una problemàtica de manera diferent. El 28 de febrer no vam solucionar gaire res, no vam aturar les guerres ni les violències ni els conflictes que amaran els nostres mitjans de comunicació. El 28 de febrer va ser com un final d'etapa, un moment per reflexionar sobre què hem fet i com ho hem fet, uns moments per reposar i agafar forces per les etapes següents, amb el desig d'arribar a la meta marcada. I com que la nau continua navegant, en arribar el mes de març encetem el calendari amb el dia internacional de les dones i es pot dir que l'acabem amb el dia mundial de la poesia. Amics de la UNESCO de Girona vam estrenar-lo recordant l'estimada professora de llatí, Dolors Condom Gratacòs amb motiu del centenari del seu naixement, hem continuat amb l'exposició Dones que ha deixat empremta, continuarem amb la presència del viatge a la poesia a L'Escala dels Llibres, i la mateixa setmana del Dia Mundial de la Poesia (21 de març) farem Dones i Poesia i celebrarem la data proposada per la UNESCO en la seva CG de 1999 a Girona i a Sant Miquel de Fluvià. La UNESCO ens recorda que la poesia és un "catalitzador de diàleg i de pau". La informació general de les activitats que es fan arreu dels Països Catalans promogudes per al ILC i la FACU la podeu trobar a:

<https://cultura.gencat.cat/ca/ilc/que-fem/programes/dia-mundial-de-la-poesia/index.html> Un element comú de totes les activitats és la cooperació amb altres entitats i associacions, i amb les institucions. El viatge en aquesta nau simbòlica que és la vida no tindria sentit si el féssim sols. I aquí rau un dels reptes més complex: la convivència. Conviure significa respectar l'altre – tots i cadascun de nosaltres som nos i els altres -, practicar la generositat, escoltar per comprendre, reinventar la solidaritat, ... i compartir! Poc a poc, però sense aturar-nos, amb l'art i la poesia, a través d'espais de participació i en col·laboració treballem per anar avançant, per aconseguir "bastir els baluard de la pau". Com va dir el poeta xinès Du Fu: "Els tambors de guerra encara ressonen, però jo somio camps sembrats"

Font del document: <https://www.diaridegirona.cat/girona/2026/03/12/pau-art-poesia-127827108.html>